

مسائل متفرقه

مسائل متفرقه

- [۱۳۱۳] م - در وقتی که در «مسجدالحرام» یا «مسجد النبی» نماز جماعت منعقد شد، مؤمنین نباید از آن جا خارج شوند و باید از جماعت تخلف نکنند و با سایر مسلمین به جماعت نماز بخوانند.
- [۱۳۱۴] م - سجده نمودن بر تمام اقسام سنگ‌ها؛ چه مرمر باشد یا سنگ های سیاه معدنی یا سنگ گچ و آهک، قبل از آن که پخته شود جایز است ۴۹۶ و سنگ‌هایی که در «مسجدالحرام» از این قبیل است سجده بر آنها اشکال ندارد و همینطور در «مسجد رسول الله (ص)».
- [۱۳۱۵] م - در «مکه» و «مدینه» در مسافرخانه و هتل نباید نماز را به جماعت بخوانند و می توانند در جماعت سایر مسلمین در مساجد شرکت کنند و نماز را به جماعت بخوانند.
- [۱۳۱۶] م - تخییر بین قصر و اتمام در مکه و مدینه اختصاص به مسجدالحرام و مسجدالنبی دارد و در تمام مکه و مدینه جاری نیست بلی اختصاص به مسجد اصلی ندارد و در جاهای توسعه داده شده مسجد هم جاری است، هر چند احتیاط اقتضای بر مسجد اصلی است پس در تمام مسجد فعلی مسافر می تواند نماز را تمام بخواند همان طور که می تواند شکسته بخواند. ۴۹۷
- [۱۳۱۷] م - در تقصیرهایی که در عمره تمتع کرده است، احتیاط واجب ۴۹۸ آن است که گوسفند یا غیر آن را در مکه سر ببرد و اگر در حج تقصیر کرد در منی سر ببرد و اگر ترك کرد آن را و برگشت به محل خود، در محل خود بکشد و صدقه بدهد.
- [۱۳۱۸] م - کسی که در میقات یا محاذی آن یا جای دیگری که تکلیف اقتضا می کرد محرم شد نمی تواند احرام خود را به هم بزند و محل شود برای رفتن به مدینه منوره یا برای مقصد دیگری، و اگر لباس احرام را هم بکند و قصد بیرون آمدن از احرام را بکند، احرامش به هم نمی خورد و آنچه به واسطه احرام بر او حرام شده حلال نمی شود و اگر کاری که موجب کفاره است به جا آورد باید کفاره بدهد.
- [۱۳۱۹] م - اگر به واسطه عذری؛ مثل مرض، نتواند لباس دوخته خود را بکند و لباس احرام بپوشد، باید در میقات یا محاذات آن نیت عمره و یا حج کند و لبیک بگوید و کافی است، و هر وقت عذرش برطرف شد جامه دوخته را بکند، و اگر لباس احرام نپوشیده بپوشد، و لازم نیست به میقات برگردد، ولی برای پوشیدن لباس دوخته باید ۴۹۹ يك گوسفند قربانی کند.
- [۱۳۲۰] م - کسی که از روی ندانستن مسأله یا نسیان از حکم یا موضوع یا غفلت، بعضی از محرمات احرام را ارتکاب نمود کفاره ندارد مگر صید که در هر صورت کفاره دارد، پس در غیر صید ارتکاب از روی عمد و علم موجب کفاره است.
- [۱۳۲۱] م - عمره تمتع و حج تمتع باید در یکسال واقع شوند، پس اگر در يك سال عمره تمتع به جا آورد و در سال دیگر حج تمتع صحیح نمی باشد.
- [۱۳۲۲] م - کسی که وظیفه اش حج تمتع است، باید در حالی که می خواهد احرام عمره ببندد نیت آن داشته باشد که عمره تمتع کند و بعد از آن حج تمتع، اگر چه به نیت ارتکازی اجمالی، پس اگر نیت عمره مفرده بکند و بعد

بخواهد آن را عمره تمتع قرار دهد حج او اشکال پیدا می کند.

[۱۳۲۳] م - اگر بعد از مشغول شدن به حج تمتع، شك کند که عمره تمتع را به جا آورده یا نه یا شك کند که صحیح به جا آورده یا نه، اعتنا نکند و عملش صحیح است.

[۱۳۲۴] م - در هر يك از اعمال عمره و حج، اگر شك کند بعد از آن که وارد عملی شده باشد که مترتب بر اوست، اعتنا نکند؛ چه شك کند که آورده یا نه، یا شك کند که صحیح آورده یا فاسد.

[۱۳۲۵] م - باید عمره تمتع و حج تمتع، هر دو در ماه های حج واقع شود و ماه های حج؛ شوال و ذی قعدة و ذی حجه است. پس اگر کسی در شوال یا ذی قعدة عمره تمتع به جا آورد و در موقع حج، حج تمتع به جا آورد صحیح است، و اگر قبل از شوال بخواهد عمره تمتع به جا آورد صحیح نیست، اگر چه بعضی اعمال عمره قبل از شوال واقع شود و بقیه در شوال یا سایر ماه های حج.

[۱۳۲۶] م - کسی که به احرام عمره تمتع وارد مکه، شد در صورتی که حج او فوت شده قصد عمره مفرده کند و به همان احرامی که بسته، عمره مفرده به جا آورد و از احرام خارج شود، و اگر حج بر او مستقر بوده یا سال دیگر شرایط استطاعت را دارا باشد باید به حج برود.

[۱۳۲۷] م - شرایطی که برای هدی است که در حج تمتع باید ذبح کند هیچیک در حیوانی که برای کفاره تقصیر باید قربانی کند معتبر نیست پس می تواند گوسفند خصی و معیوب را برای کفاره قربانی کند.

[۱۳۲۸] م - غیر از هدی تمتع، از هدی هایی که برای کفاره یا چیز دیگر بر انسان واجب می شود، نمی تواند شخص کفاره دهنده از گوشت آنها بخورد و اما از قربانی استحبابی جایز است بخورد. ۵۰۰

[۱۳۲۹] م - مصرف کفارات: فقرا و مساکین هستند.

[۱۳۳۰] م - اگر در حرم چیزی پیدا کرد، برداشتن آن کراهت شدید دارد، بلکه احتیاط در برداشتن است.

[۱۳۳۱] م - اگر «لقطه» حرم را برداشت و از يك درهم کمتر باشد می تواند قصد تملك آن را بکند و آن را مصرف کند و ضامن صاحبش نیست و چنانچه تملك نکرد و تفریط نکرد ضامن نیست، ولی اگر بدون تملك نگاه داشت و در نگاهداری کوتاهی و تفریط کرد ضامن است، و اگر قصد تملك کرد و صاحبش قبل از تلف شدن پیدا شد باید آن را به صاحبش رد کند به احتیاط واجب.

[۱۳۳۲] م - اگر لقطه را که در حرم برداشت يك درهم یا بیشتر ارزش داشت باید يك سال تعریف کند و از صاحبش جستجو کند، پس اگر نیافت او را بعد از يك سال، مخیر است بین دو امر: یکی آن که آن را برای صاحبش حفظ کند، در این صورت اگر در نگاهداری کوتاهی نکرد ضامن نیست در صورت تلف. دوم آن که برای صاحبش صدقه بدهد، لکن اگر صاحبش پیدا شد و راضی به صدقه نشد باید عوضش را به او بدهد و جایز نیست آن را تملك کند و اگر تملك کند مالک نمی شود و ضامن هم می شود.

[۱۳۳۳] م - کسی که بعد از مُحرم شدن نتوانسته باشد وظیفه ای انجام دهد که مُحلّ شود، اگر مصدود یا محصور است باید به وظیفه آن ها که در آخر مناسک ذکر شده عمل نماید و اگر مصدود یا محصور نیست، در بعضی موارد با انجام عمره مفرده می تواند مُحلّ شود.

[۱۳۳۴] م - در مسجدالنبی (ص) سجده کردن روی فرش های مسجد مانع ندارد و مهر گذاشتن جایز نیست و لازم نیست در جایی که سنگ است نماز بخوانند ۵۰۱ و لازم نیست حصیر یا نحو آن با خود ببرند، ولی اگر مراعات کنند که موجب وهن نشود و حصیر برای جانماز با خود داشته باشند و روی آن نماز بخوانند، به طوری که متعارف سایر مسلمین است اشکال ندارد، لیکن تأکید می شود از عملی که موجب هتك و انگشت نما شدن باشد اجتناب نمایند.

۴۹۶. سجده بر آجر و سفال و گچ و آهک و سیمان صحیح است. (مناسک حج، س ۱۴۶)

۴۹۷. می تواند در تمامی دو شهر مکه و مدینه حتی محله های جدید دو شهر نماز را تمام بخواند و اختصاص به مسجدالحرام و مسجدالنبی (صلی الله علیه وآله) ندارد. گرچه احتیاط استحبابی در اختصاص تخییر به محله های قدیمی دو شهر بلکه در اختصاص به دو مسجد است. (مناسک حج، س ۱۳۸)

۴۹۸. محل ذبح کفاره صید، در عمره، مکه مکرمه، و در حج، منی است. و احتیاط آن است که در کفارات دیگر نیز به

همین صورت عمل کند، اما اگر در مکه مکرمه یا در منی ذبح نکند و پس از بازگشت از حج، در وطن خود یا در مکان دیگر ذبح نماید، کفایت می‌کند. (مناسک حج، م ۲۶۸)

۴۹۹. بنا بر احتیاط واجب. (مناسک حج، م ۱۶۹)

۵۰۰. کسی که کفاره بر او واجب شده، نباید از گوشت آن بخورد، اما خوردن گوشت قربانی واجب یا مستحب و یا نذری اشکال ندارد. (مناسک حج، م ۲۶۹)

۵۰۱. جایی که انسان باید تقیه کند می‌تواند بر فرش و مانند آن سجده نماید و لازم نیست برای نماز به جای دیگر برود، ولی اگر در همان محل بتواند طوری که به زحمت نیفتد بر حصیر یا سنگ و امثال آن سجده کند، بنا بر احتیاط واجب باید بر این اشیاء سجده نماید. (مناسک حج، س ۱۴۵)